

Išdykę Sonetai.XIX.Imkit Mane Ir Skaitykit.

Aš dovanosiu Tau geltonus jausmų krantus,debesis Meilės, žydrus...Mano lūpų skonis Tau begalo bus saldus,jų saldumui neprilygs net vasariškas liepų medus!Pūs permainų vėjas Mūsų vingiuotame likimo kelyje ir kas laukia Mūsų ateityje niekas nežino...Kaip noriu su Tavimi išgerti taurę raudono, prancūziško vyno!Jis ne vieną isimylejusį nerealiose svajose paskandino!Ne vienas vyras Tave savo didžiausiąją gyvenimo Meile vadino!Tikiuosi mano eilės Tave nuramino!

Ne vieną isimylejusį Amūrų aštrios strėles nukankino...Kas bus,jei manęs niekas,niekada nemylės?!Mano mėlynos,žibančios akys iš liūdesio gaudžiai liūdės!Kas bus jei mano paslaptingi kerai Tavęs suvilioti nepadės?!Kas bus,jei skaisti Meilės saulė mano tamsiame lange niekada nešvies?!Kada Tavo skambus balsas mane į romantišką nakties tylą pas Tave kvies?!Kada Tavo švelnios rankos mano virpantį kūną lies?!Negi niekada Mūsų kūnų siluetai kopose nespindės...

Ašėjau keliais,ašėjau kalnais,ašėjau dangumi...Dėl Tavęs tokios vienos galiu aš tapti tik Tavo saldziu medumi,geru draugu,švelniu žmogumi...Siekdamai Mes abu spindinčias žvaigždes pakilome į svaigų aukštį,kad galėtum dangaus alsavimą jausti!Būčiuodamas Tave jaudulys manyje pradeda siausti!Nėra ko Mums abiemis laukti,reikia būtinai apsikabinus kartu į stebuklingą Meilės šalį traukti!Kaip man norisi Tavo labai skambų balsą visam pasauliui garsiai šaukti!!

Pabraidžiok basa su manimi po gaivią ryto rasą,tegul Mums abiemis išdykę skorpionai labai rytą gros...Apgirtę nuo Meilės,įsimylėją Amūrai serenadas Meilės Deivėms po langais dainuos...Tikiu,kad mano saldus būčinyš,ne vieną kartą Tave sunkią akimirką paguos...Mano kerintis,šiltas žvilgsnis iš liūdesio Tave akimirksniu vadauos...Mano tvirta ranka visada Tau pagalbos ranką paduos...Nuskinsiu aš visas Elizėjaus laukuose kvepiančias laukų gėles ir lėtai mano rankos Tavo nepaprastai švelnų,nuoga,virpantį kūną gėlėmis nuklos...Mano šiltame glėbyje bus Tau visada jauku ir šilta,žinau vieną,kad Mums abiemis būti kartu,amžinai yra skirta...Ir nesvarbu,kad blogoji Fėja man pavogė slaptą fortūną...Žinok vieną,kad tyra,abipusė Meilė niekada nepražūna...Tyra Mūsų Meilė skalaus atokiausius rojus krantus,o gal stebuklinga Meilės šalis,tik gražiose pasakose būna?!Iš saldaus medaus ir savo būčinių pagaminsiu Tau šampūną...

Laukas,pieva,kelias,upė nuo Mūsų jausmų patvino net vieniša Šešupė!Per miegus mano saldus bučinukas ant skruostuko netyčia Tau nutūpė...Manau,kad nekaltas mano būčinyš Tave stebuklingoje, Meilės šalyje dar labiau užmigdys!Skaistūs saulės spinduliai miegoti saldžiai tikrai Tau netrukdyt!Jau niekas mano jausmų,kuriuos jaučiu Tau nesuvaldys,net ir godumo traukinys!Rusens ir Meilės šokį šoks Mums abiemis,židinyje rusenančios dvi begalo Mylinčios viens kitą ugnys...Tikiu,kad niekada aš nestovėsiu vienas,ašarotomis akimis ant vienvėdės bedugnės...Ši bedugnė,tai gyiliausia praraja,kuri gali pražudyti bet ką...Nesvarbu kas Tu esi,ar karalius,ar princas ar elgeta liūdnas...Negailėstingos niekam,tos baisios bedugnės...Nuo Tavo būčinių saldzių man užaugo dideli sparnai,nenukrisiu aš į vienvėdės bedugnę nelaukta!...Padės man Amūrai,Angelai,geroji Fėja,mano paslaptingi kerai ir Meilės Deivė...Mūsų jausmų-aukšta kreivė!

Dar pabūkim kartu, neskubėkim išeit... Mes Mylim vieną kitą, galim net žvaigždėtą naktį namo pareit... Mums švies, ten aukštai danguje, Mūsų ištikima, kelrodė žvaigždė, ji rodys kelią į Mūsų jaukius namus... Tikiu, kad dar saldžiau mane būčiuoti bus ir šokti Meilės šokį apsikabinus dviese, Mums nakties žaisme kliūčių tikrai nebus! Kiek negailėstingos, laikrodžio rodyklės valandų sumuš kol vėl Mūsų romantiškas pasimatymas Mus nepaprastai laimingus sujungs bent trumpam, nuotykiui saldžiam! Visą savo gyvenimą dėkosiu aš geriam angelam, kad nelauktai aš sutikau Tave ir labai pamilau! Aš pasijaučiau, taip tarsi didžiausia gyvenimo lobį netikėtai radau, kad žinotum, koks aš vienišas be Tavęs buvau! Ne vieną kartą aš kilau aukštai ir vėl kritau skaudžiai žemyn! Žinok vieną, kad kuo tolyn, tuo saldyn gyvenimas teka Gyvybės sraunia upe. Per ją galiu bet kada aš atplaukti pas Tave! Per pūgą, speigą, šaltį aš nuo Tavo jausmų nežadu pavargti!

Ne Mes tokie, gyvenimas toks... Negi vėl nenuspėjamas mano likimas mane išjuoks?! Ne gi blogoji Fėja mano viso gyvenimo laimę taip paprastai pavogs?! Nuo vienatvės danguje visos žvaigždės nuo mano liūdesio susprogs!!! Ne vienas vargšas, radęs užkastą lobį netikėtai pralobs... Mano šiltas žvilgsnis Tave miegančią atsargiai pagrobs ir nuneš tenai, kur abiems kartu bus gera būti labai!!! Man įdomu, ką gi apie mano išdykusias mintis manai?! Tu mane iš proto labai varai!!!

Laukų gėlė, žalia žolė... Princese tapo, pabučiuota princo, vieniša varlė... Laimingai jie po to gyveno, džiaugėsi gražiu gyvenimu ir židinyje ištikima liepsna jiems ruseno. Miške geniai savo aštriais snapais tupėdami ant medžių garsiai jų vardus stukseno! Nuo jų tyros Meilės net mažas upelis tyliai čiurleno! Kadaisė milžinai didelius akmenis rideno. Statė milžinai Faraonui piramidė. Tu esi tikra teisingumo Deivė Temidė! Ne vieną vyrą Tavo grožis pasakoje užmigdė!!

Žemyn upe, žemyn upe, aš plaukiu pas Tave palengva... Mano didžiausia pareiga yra Mylėti amžinai Tave... Aš noriu Tau atiduoti visą save, noriu, kad su manimi pasijustum Tu lyg gražiame sapne... Tave aš visada vadinsiu savo gražiausia, niekada nevystančia gėle... Amūrai jau nebesužeis Mūsų Meilės strėle... O, man taip gera, kai Tu esi šalia, aš tada galiu Tau eiles savas deklamuoti, Tave saldžiai būčiuoti, apie Mūsų Meilės vaisių svajoti, po Tavo langais saksafonu groti!

Imkit mane ir skaityk, o skaitydami stebuklingoje Meilės šalyje skraidykit... Dalykit viens kitam savo patirtus įspūdžius beskaitant romantiškas eiles... Siųskit viens kitam žinutes meilias, bendraukit ir džiaukitės viens kitu... Nesvarbu, kad kartais būna liūdna ir nyku, su geru draugu bus visada gera ir džiugu... Nurašysiu aš nuo dangaus daug spindinčių žvaigždžių, kad žinotum, jog tik Tu viena man pasaulyje rūpi! Džiaukis, kad mane tokį meilutį vienintelį turi...

Aš pakerėjau Tave, savo nuoširdžia žinute! Ir štai Mes jau esame neišskiriama ir graži, įsimylėjusių pora! Džiaugiuosi aš labai, kad Tu man labai patikai! Jau baigėsi Mūsų širdyse, šalta ir balta, nepaprastai graži, jausmų žiema! Tu ne viena šiame romantiškame sapne, aš kasnakt skubėsiu pas Tave! Noriu, kad spindėtų Tavo Mylinčios akys ir džiaugsme ir nelauktam varge! Tu nurengi mane, kolkas tik žvilgsniu, aš jau esu ne vienišas, kaip katinas, kuris mėgo vaikščioti vienas! Tik Dėl Tavęs vienos, stebuklingoje Meilės šalyje aš laužysiu visas standartų sienas... Žinau aš tikrai, kad moka kurti gražias ir romantiškas eiles ne kiekvienas... Tavo švelnus, nuogas, labai gundantis kūnas bus saldus kaip šviežias, saldintas pienas!!! Tavo vazoje jau stovi graži ir kvepianti tik Tau vienai, mano padovanota gėlė... Ji džiugina labai kiekvieną dieną Tave... Ši gėlė tai Mūsų Meilės vaisius, kuris bent akimirksniu sugražina pas mane...

Ugnis ir ledas...Tik Mums abiems liūdesio saulė leidžiasi,kai Mūsų saldžios lūpos susitinka...Mano šiltas žvilgsnis kas kartą su džiaugsmu Tave pasitinka...Meilė iš pirmo žvilgsnio ne kiekvienai išdykusių Amūrų aukai ji patinka,o gal tai tik stebuklingoje pasakoje atsitinka?!Tavo kerinti ir šilta šypsena labai Tau tinka,ji tikra gražuolės Nefertitės puošmena...Mane jaudina labai Tavo virpančio kūno artuma,ji man labai reikalinga,kaip vasara kaitri šiluma...Būnant su Tavimi šalia, mane aplanko tyli ramuma...Pastatysiu Tau namą,didelį,gražų!Jis bus su balkonu ir garažu...Kiekvieną gražų rytą,aš lepinsiu Tave erotiniu masažu...Ant Tavo nuogo,švelnaus kūno medumi nutapysiu Tau paveikslą su gražiu gamtos peizažu...Noriu su Tavimi aš pasidalinti likimo dykumoje,net apgaulingu miražu...Noriu pamatyti aš Tave su gražiu ir ryškiu makiažu,bet manau,kad natūralus grožis yra gražiau nei dirbtinis makiažas...

Mūsų laukia abiejų išsvajotas plažas...Mūsų tyra Meilė yra kieta ir saldi,kaip išdykęs griliažas,o gal aš kada tapsiu Tavo ilgai lauktas "Altorių šešėlio" personažas?!Aš pažadu Mylėti ir gerbti visada Tave,net ir baisiame košmare...Niekas nežino kas Mūsų laukia tolimoje ateityje...Žinau vieną,kad mano širdyje visada bus maloni šiluma,kai būsi Tu su manimi šalia...Mes jau esame kartu,tai ištikimų Amūrų buvo valia...Saugoti Tave visada,štai tokia mano dalia!

Aš sutikau Naujus metus neapsivilkęs palto!Tą žiemos naktį buvo baisiai šalta!Aš padovanosiu Tau snaigę trapią,baltą!Mūsų būsimos,tyros Meilės skulptūra jau dailiai iškalta...Padovanosiu Tau vienai brangiausią briliantą šviežiai nukaltą...Brilianto karatas yra aukščiausias,tikiu,kad Tavo pasaulyje aš esu Tau brangiausias!!!Būsiu Tau visada pats geriausias draugas,gyvenimo keleivis,Mūsų Meilės laivo ištikimiausias jūreivis!Tavo gyvenime aš netikėtas ateivis!

O Pelene,Tu stovi su išsvajotu princu ir žinai,kad jis Tave tikrai Myli!Jis kalba su Tavimi kartu ir kartu tyli!Kodėl manęs kolkas niekas šiame gyvenime nemylė?!Apie tai,net ištikimiausia Meilės Deivė nutyli!Ji yra labai paslaptinga,jos aura yra labai galinga!Duosiu susitikęs Tau būčinį į lūpas Tavas,saldžias aistringą!Mums abiems pavydi net naktis begalo jausminga...Dovanosiu tik Tau vienai ryškiausiai spindinčia žvaigždę ugningą, šviečiančią naktyje..

Išeisiu vieškeliu plačiu,išeisiu ir negryšiu,žydės žibutės mėlynai,bet aš jų nematysiu...Susitikęs su Tavimi,Tave savo švelniame glėbyje meiliai laikysiu!Tik dėl Tavęs vienos,šiame pasaulyje aš neįtikėtinus stebūklus savo paslaptینگais kerais darysiu!Būčiuodamas Tave net sapne Mūsų tyrą Meilę aš ugdysiu...Matydamas Tave šalia aš pasakų šalyje atsargiai skraidysiu...Tikiu,kad į liūdesio bedugnę jau niekada nenukrisiu,eidamas gyvenimo kelyje jau nepaslysiu!

[Imkit Mane Ir Skaitykit ir skaitydami svajose skraidykite . . .](#)

Išdykę Sonetai.XIX.Imkit Mane Ir Skaitykit.

